

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/66/2025
Identifikačné číslo spisu:	4124206695
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4124206695.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Q. Q., narodenej XX. X. XXXX, K. P., V. sady XX/XX, 2/ Ing. Y. W., narodeného XX. P. XXXX, G., X. XXXX/XX, 3/ Ing. X. W., narodenej XX. Q. XXXX, G., Z. XXX/XX, 4/ Ing. P. V., V., narodeného XX. U. XXXX, I., Na G. XXXX/XX, právne zastúpených advokátom JUDr. Ľubomírom Ivanom, IČO: 42197821, Zvolen, Námestie SNP 41 proti žalovaným 1/ PaedDr. R. B., narodeného XX. P. XXXX, O. B., Y. námestie XXA/XXXX, 2/ Ing. W. B., narodenej XX. X. XXXX, K., S. XXXX/XX, právne zastúpených advokátom JUDr. Rudolfom Fajbíkom, IČO: 51028557, Banská Štiavnica, Dobšinského 14, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod č. k. 7C/67/2024-80, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2024 č. k. 11Co/109/2024-163, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2024 sp. zn. 11Co/109/2024 vo výroku I. v rozsahu potvrdenia výroku II. uznesenia okresného súdu, vo výrokoch III. a IV. a uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/67/2024 vo výroku II. a III. z r u š u j e a vec v zrušenom rozsahu vracia Okresného súdu Žiar nad Hronom na ďalšie konanie.

Dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2024 sp. zn. 11Co/109/2024 voči výroku I. v rozsahu potvrdenia výroku I. uznesenia okresného súdu o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 09. júla 2024 č. k. 7C/67/2024-80 nariadil neodkladné opatrenie v znení, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne odstrániť stenu - múr, ktorá sa nachádza v stavbe so súp. č. XXXX, nachádzajúcej sa v k. ú. O. B., obci O. B., okres O. B., zapísanej na LV č. XXXX v časti nachádzajúcej sa na pozemku parc. registra C parc. č. XXXX/X určenej Geometrickým plánom vyhotoveným Ing. Mgr. U. V., so sídlom Q. rad XXXX/XX, XXX XX S., IČO: XXXXXXXXX, autorizačne overený dňa 22. 07. 2022 Ing. X. P.,

úradne overený dňa 05. 08. 2022 Ing. H. W., pod č. F (rozsah zameraný ako diel 1) a ktorá prekryla elektromerové rozvážače a určené meradlá cez ktoré je zabezpečovaná distribúcia elektriny do bytu č. X., nachádzajúceho sa na 1. poschodí vo vchode č. XX bytového domu v O. B. so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcele registra C parc. č. XXXX/X, nachádza sa v k. ú. O. B., obci O. B., okres O. B. a je zapísaný na LV č. XXXX, bytu č. X, nachádzajúceho sa na 1. poschodí vo vchode č. XX bytového domu v O. B. so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcele registra C parc. č. 2361/6, nachádza sa v k. ú. O. B., obci O. B., okres O. B. a je zapísaný na LV č. XXXX, bytu č. X nachádzajúceho sa na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu v O. B. so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcele registra C parc. č. 2361/6, nachádza sa v k. ú. O. B., obci O. B., okres O. B. a je zapísaný na LV č. XXXX (výrok I.); žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne umožniť dodávku elektriny do bytu č. X, nachádzajúceho sa na 1. poschodí vo vchode č. 11 bytového domu v O. B. so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcele registra C parc. č. 2361/6, nachádza sa v k. ú. O. B., obci O. B., okres O. B. a je zapísaný na LV č. XXXX, do bytu č. X., nachádzajúceho sa na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu v O. B. so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcele registra C parc. č. XXXX/X, nachádza sa v k. ú. O. B., obci O. B., okres O. B. a je zapísaný na LV č. XXXX, do bytu č. X nachádzajúceho sa na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu v O. B. so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcele registra C parc. č. 2361/6, nachádza sa v k. ú. O. B., obci O. B., okres O. B. a je zapísaný na LV č. XXXX. (výrok II.) a žalobcovia 1/ až 4/ majú spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 % (výrok III.).

1.1. Súd prvej inštancie sa oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a s pripojenými listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že v danom prípade sú naplnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže žalobcovia 1/ až 4/ (ďalej len „žalobcovia“) osvedčili potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami a to z dôvodu zabránenia bezprostrednej ujmy na ich majetku. Súd prvej inštancie mal za osvedčené a z aktuálnych listov vlastníctva (LV č. XXXX a LV č. XXXX) preukázané, že žalobcovia sú vlastníkami bytov, nachádzajúcich sa v bytovom dome so súp. č. XXXX a žalovaní 1/ a 2/ (ďalej len „žalovaní“) sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytového domu so súp. č. XXXX. Bytový dom žalobcov a bytový dom žalovaných v minulosti tvorili jeden celok a patrili jednej osobe. V súčasnosti sa schodisko, ako aj elektrické rozvodné skrine s elektromermi pre byty žalobcov nachádzajú v časti nehnuteľnosti patriacej do vlastníctva žalovaných. Z emailovej komunikácie zo dňa 11. júna 2024, ktorá bola priložená k návrhu, mal súd prvej inštancie za preukázané, že spoločnosť Stredoslovenská distribučná a.s. oznámila žalobkyni 3/, že na odbernom mieste na adrese Y., O. prerušila distribúciu elektriny, keďže nebolo možné vykonať kontrolu odberných miest z dôvodu zamurovania elektromerových rozvážačov a prístupu k určenému meradlu. Pred vybudovaním steny boli rozvodné skrine a elektromery voľne a riadne prístupné. Podľa žalobcov najmenej od roku 2006 platil pokojný stav, kedy dochádzalo k dodávkam elektrickej energie k bytom žalobcov cez rozvážače a určené zariadenia, nachádzajúce sa v nehnuteľnosti žalovaných. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 39 ods. 12 písm. a), b) a c) zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon o energetike“), podľa ktorého je vlastník nehnuteľnosti alebo správca nehnuteľnosti povinný (okrem iného) umožniť prevádzkovateľovi distribučnej sústavy prístup k určenému meradlu a tiež umožniť dodávku elektriny. Súd prvej inštancie konštatoval, že vychádzajúc z uvedených skutočností žalobcovia návrhom a k nemu priloženými listinnými dôkazmi osvedčili naliehavosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia, keďže prerušením distribúcie elektrickej energie nie sú schopní plnohodnotne užívať nehnuteľnosti, ktoré sú v ich vlastníctve a na predmetných bytoch hrozí vznik škody. Súd prvej inštancie uviedol, že nariadením neodkladného opatrenia sa žalobcom, ako aj prevádzkovateľovi distribučnej sústavy, obnoví prístup k meračom a tým dôjde k opätovnej dodávke elektriny a zároveň sa nevytvorí nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov, ani nenastane neprimeraná ujma na právach žalovaných. Súd prvej inštancie preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a žalobcom neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej podľa § 336 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako CSP), pretože nariadeným neodkladným opatrením je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu.

1.2. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na náhradu trov konania žalobcom 1/ až 4/ voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 19. decembra 2024 č. k. 11Co/109/2024-163 uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. potvrdil (výrok I.), žalovaných 1/ a 2/ poučil, že môžu podať voči žalobcom 1/ až 4/ žalobu o určenie, že nie sú povinní umožniť dodávku elektriny do bytov č. 1, 2 a 3, nachádzajúcich sa na 1. poschodí vo vchode č. XX. bytového domu v O. B. so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parcele registra C parc. č. XXXX/X, evidovaných na LV č. XXXX pre k. ú. O. B., obec O. B., okres O. B. (výrok II.), uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. zmenil tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (výrok III.) a rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (výrok IV.).

2.1. Odvolací súd uviedol, že už vo februári 2022 sa žalobcovia návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhali toho, aby im žalovaní nebránili v prístupe do ich bytov a súčasne žalobou vo veci samej zriadenia vecného bremena. Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 23C/5/2022-34 zo dňa 16. februára 2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/37/2022-80 zo dňa 11. mája 2022 bolo predmetné neodkladné opatrenie nariadené a rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 23C/5/2022-255 zo dňa 24. mája 2023 boli v prospech vlastníkov bytov žalobcov (za odplatu) zriadené vecné bremená, spočívajúce v práve prechodu cez nehnuteľnosti žalovaných, v rozsahu určenom podľa geometrického plánu. Už v uznesení č. k. 11Co/72/2023-278 zo dňa 26. októbra 2023 Krajský súd v Banskej Bystrici konštatoval, že je zrejmé, že stav užívania nehnuteľností žalovaných, vrátane užívania schodiska, pred tým, ako k nim žalovaní nadobudli vlastnícke právo, bol ustálený a žalobcovia neboli v užívaní schodiska v nehnuteľnosti žalovaných, ako jediného prístupu k ich bytom, akokoľvek rušení. Pokiaľ žalovaní tvrdili, že pri nadobudnutí vlastníctva (október r. 2021) o užívaní schodiska inými osobami nevedeli a nemali vedomosť, že predmetné schodisko vedie k bytom žalobcov, daný odvolací súd skonštatoval, že nadobudnutie nehnuteľností nie je bežným právnym úkonom, navyše v danom prípade ide o národnú kultúrnu pamiatku a nie je tak uveriteľné, že by žalovaní ako nadobúdatelia nehnuteľností, majúcej charakter kultúrnej pamiatky, si skutočný a právny stav kupovaných nehnuteľností neoverovali a nezisťovali, či predmet kúpy má alebo nemá právne vady a či sa ku predmetu kúpy neviažu práva tretích osôb. Aj keď vecné bremeno v prospech žalobcov zriadené nebolo a tak ani nemohlo byť zapísané v liste vlastníctva, táto skutočnosť musela byť žalovaným ako nadobúdateľom známa. Zo stavebného riešenia susediacich nehnuteľností muselo byť zrejmé, že cez predmetné schodisko je zabezpečovaný prístup aj k bytom žalobcov.

2.2. Odvolací súd skonštatoval, že vyššie uvedené závery odvolacieho súdu sú plne aplikovateľné aj na tento prípad. Žalovaní si museli byť vedomí, že bytový dom súp. č. XXXX. tvoril pôvodne s bytovým domom súp. č. XXXX jeden celok a v dôsledku toho využívajú vlastníci bytov v susednom obytnom dome nielen ich schodisko, ale tiež si museli vedomí aj tej skutočnosti (ktorá v čase nadobudnutia ich vlastníctva platila mnoho rokov), že vlastníci bytov v susednom obytnom dome majú zriadené odberné elektrické zariadenia a elektromery taktiež v priestoroch nehnuteľností žalovaných, čo je logicky zdôvodniteľné tým, že obidve bytové budovy v minulosti tvorili jeden celok a patrili jednému vlastníkovi, ktorý preto nemal potrebu zriaďovať osobitné elektrické prípojky a odberné elektrické zariadenia zvlášť pre každú z bytových budov, pôvodne tvoriacich jeden celok (jednu budovu).

2.3. Tvrdenia žalovaných, že zamurovali holé otvory v stene, kde neboli žiadne rozvádzače ani elektromery a, že nevedia, kto, kedy a prečo elektromerové rozvádzače a elektromery odstránil a čo s nimi urobil, ako aj že, opak musia žalobcovia dokazovať, považoval odvolací súd za účelové (už len z toho dôvodu, že žalovaní predmetné priestory nesporne monitorovali kamerovým systémom), a uviedol, že uvedené nie je pre posúdenie dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia relevantné a v tomto konaní ani preskúmateľné. Odvolací súd uviedol, že neobstojí ani argumentácia žalovaných, že distribútor nesprávne vyzval na nápravu žalovaných ako vlastníkov nehnuteľností, v ktorej sa rozvádzače a meradlá nachádzajú, pričom mal výzvu adresovať žalobcom ako majiteľom odberného miesta (rozdávzača a nájomcu meradla - elektromera), ktorí sú zmluvným partnerom distribútora, pretože títo by jednak museli stavebné úpravy vykonať na cudzom majetku (v nehnuteľnosti žalovaných) a za aktuálny nežiadúci stav môžu žalovaní, ktorí zamurovanie otvorov vykonali. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom I. napadnutého neodkladného opatrenia a preto v tejto časti napadnuté uznesenie

ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd skonštatoval, že konanie žalovaných nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi.

2.4. Odvolací súd sa stotožnil aj s výrokom II. napadnutého uznesenia a uviedol, že uložená povinnosť umožniť dodávku elektriny do bytov žalobcov vychádza z § 39 ods. 12 písm. c), b) zákona o energetike, podľa ktorého je vlastník nehnuteľnosti povinný umožniť dodávku elektriny odberateľovi elektriny v domácnosti, ktorý sa v nehnuteľnosti nachádza a má oprávnenie na užívanie tejto nehnuteľnosti. Pokiaľ žalovaní namietali nevykonateľnosť napadnutého neodkladného opatrenia v tejto časti, odvolací súd konštatoval, že povinnosť uložená výrokom II. napadnutého uznesenia len nadväzuje na povinnosť uloženú výrokom I. a, že zo znenia oboch výrokov uznesenia súdu prvej inštancie je zrejmé, aké povinnosti sa žalovaným ukládajú - konkrétne odstrániť stavbu (múr) v tej časti, v ktorej žalovaní prekryli odberné elektrické zariadenia a meradlá žalobcov a súčasne povinnosť umožniť žalobcom dodávku elektriny do ich bytov, teda aby sa obnovil taký stav, ako platil pred tým, ako žalovaní svojou stavebnou činnosťou zasiahli do práv žalobcov. Požiadavka na preukazovanie skutočností, či žalovaní zamurovali len „holé otvory“, alebo či zamurovali samotné odberné elektrické zariadenia (rozdávače) a meradlá, presahuje možnosti dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Nariadeným neodkladným opatrením sa neukladá žalovaným povinnosť zabezpečiť nové rozvádzače a elektromery pre žalobcov, v prípade že sa tieto na pôvodnom mieste už nenachádzajú (a teda ak boli odstránené). V takom prípade si zariadenie nových odberných zariadení a meradiel budú musieť zabezpečiť žalobcovia ako zmluvní partneri dodávateľa energie, čím ale nie je vylúčené uplatnenie prípadných nárokov žalobcov zo zodpovednosti za škodu vzniknutú na odberných elektrických zariadeniach (rozdávačoch) a na meradlách, či už v rovine civilnoprávnej, alebo trestnoprávnej. Odvolací súd, vzhľadom na to, že súd prvej inštancie tak neurobil, poučil v zmysle § 337 ods. 1, 2 CSP žalovaných, že môžu podať žalobu vo veci samej a poučil ich aj o právnych následkoch s tým spojených.

2.5. Výrok o nároku na náhradu trov konania odvolací súd zmenil z dôvodu potreby jeho formálnej vykonateľnosti. Súd prvej inštancie síce žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v celom rozsahu, neuložil však žalovaným povinnosť náhradu trov konania žalobcom zaplatiť. O nároku na náhradu trov konania tak odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaných 1/ a 2/ zaviazal na zaplatenie trov odvolacieho konania žalobcom 1/ až 4/ v rozsahu 100 %.

3. Žalovaní (ďalej aj ako „dovolatelia“) podali voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) CSP. Dovolatelia uviedli, že rozhodujúcou skutkovou okolnosťou v ich prípade je to, či za stenou postavenou žalovanými sa v čase zamurovania nachádzali elektromery a rozvádzače, prípadne či ich odstránili žalovaní alebo niekto iný. Porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného dovolacieho dôvodu identifikovali dovocatelia v odôvodnení odvolacieho súdu, v ktorom sa uvádza, že dovocatelmi uvedená skutočnosť nie je pre posúdenie dôvodnosti návrhu relevantná a za podstatné považuje odvolací súd samotné zamurovanie otvorov. Dovocatelia dodali, že podstatou návrhu bolo, že zamurovaním elektromerov a rozvádzačov bolo zabránené k prístupu k nim, čo viedlo k prerušeniu dodávky elektriny. Ak tam však žiadne elektromery a rozvádzače neboli, zamurovanie nemohlo byť príčinou prerušenia dodávky elektriny. Naďalej prezentovali názor, že osvedčenie tejto skutočnosti bolo povinnosťou žalobcov. Uviedli, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je vnútorne protirečivé, nelogické a vnímajú ho ako arbitrárne. Rovnako zotrvali aj na námietke nevykonateľnosti rozhodnutia, s ktorou sa podľa nich odvolací súd nevyporiadal. Napriek tomu, že súd nepreveril skutočnosť, či sa za stenou postavenou žalovanými sa v čase zamurovania nachádzali elektromery a rozvádzače, dovocatelom bola uložená povinnosť stenu odstrániť. Dovocatelom bola tiež uložená povinnosť umožniť dodávku elektriny do bytov žalobcov, no súd neuviedol čo konkrétne majú konať, čoho sa zdržať alebo čo majú znášať. Podľa mienky dovocatelov, pokiaľ súd nemal osvedčenú rozhodujúcu skutkovú okolnosť a nebola preň v konaní preskúmateľná, mal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Vzhľadom na uvedené dovolaciemu súdu navrhli, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol podľa § 449 ods. 3 CSP. Následne dovocatelia podali návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia v dovolacom konaní, v ktorom uviedli, že im bol doručené upovedomenie o začatí exekúcie podľa rozhodnutia o neodkladnom opatrení. Za dôvody hodné osobitného zreteľa na odklad vykonateľnosti označili dôvody,

ktoré uviedli aj ako dovolacie dôvody, teda svojvoľnosť a nevykonateľnosť rozhodnutia. Argumentovali tiež tým, že stavba, ktorej sa odstránenie múru týka, sa nachádza v pamiatkovej rezervácii v lokalite zapísanej v zozname svetového kultúrneho dedičstva UNESCO a predmetná stena (múr) je nosná. Zásah do nej môže spôsobiť žalovaným škodu veľkého rozsahu a poškodiť aj verejný záujem na ochrane kultúrneho dedičstva.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že s dovolaním sa v celom jeho rozsahu nestotožňujú, považujú ho za nedôvodné, rozhodnutia súdov pokladajú za správne v celom ich rozsahu a sú toho názoru, že súdy náležite zistili skutkový stav, riadne posúdili všetky predložené dôkazy a náležite vo veci rozhodli. Rozhodnutie odvolacieho súdu označili za zrozumiteľné, jasné, obsahovo správne a riadne vykonateľné. K tvrdeniu dovolateľov, že žalobcovia počas konania nepreukázali svoje tvrdenia, žalobcovia uviedli, že ani dovolatelia sami nepreukázali svoje tvrdenia. Podľa žalobcov mali dovolatelia v konaní možnosť predložiť jasný dôkaz a to snímku z miesta, kde sa odberné miesta nachádzajú, keďže dané miesto je monitorované vysokokvalitnou kamerou, a tak náležite preukázať, že zamurované otvory boli skutočne prázdne. Žalobcovia uviedli, že majú za to, že tu bola vôľa dovolateľov spôsobiť im ujmu, o ktorej museli mať zjavnú vedomosť. Vzhľadom na uvedené dovolaciemu súdu navrhli, aby dovolanie v prípade, ak nie sú splnené podmienky na jeho odmietnutie, zamietol a zaviazal dovolateľov na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalovaných treba považovať za prípustné a čiastočne dôvodné, preto bolo potrebné uznesenie odvolacieho súdu čiastočne zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP) a vo zvyšnej časti dovolanie žalovaných odmietnuť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolatelia vyvodzovali prípustnosť podaného dovolania z ustanovenia § 420 CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písm. f)).

8. Najvyšší súd už v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017 uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

9. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v predmetnej veci bol podaný samostatne a súdy o ňom rozhodli ako o samostatnom predmete konania, bez následne prebiehajúceho konania vo veci samej. O nariadení neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, môže súd rozhodnúť ako o

samostatnom predmete konania, bez toho, aby na toto rozhodnutie nadväzovalo ešte konanie a rozhodovanie vo veci samej, tak ako tomu bolo aj v prejednávanej veci. Preto je v danom prípade voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie podľa § 420 CSP prípustné.

11. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

12. Dovolatelia v súvislosti s vadou v zmysle § 420 písm. f) CSP odvolaciemu súdu vytýkali najmä nedostatky v odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu, ktoré je podľa dovolateľov vnútorne protirečivé, nelogické a vnímajú ho ako arbitrárne. Rovnako zotrvali aj na námietke nevykonateľnosti rozhodnutia, s ktorou sa podľa nich odvolací súd nevyporiadal.

13. V posudzovanom prípade bolo potrebné ako prvé vychádzať z toho, že neodkladným opatrením boli žalovaným uložené dve právne povinnosti (i) spoločne a nerozdielne odstrániť stenu - múr, ktorá sa nachádza v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných, ktorá prekryla elektromerové rozvážače a určené meradlá, cez ktoré je zabezpečovaná distribúcia elektriny do jednotlivých konkretizovaných bytov žalobcov situovaných v susediacej nehnuteľnosti (výrok I. uznesenia súdu prvej inštancie) a (ii) spoločne a nerozdielne umožniť dodávku elektriny do jednotlivých bytov žalobcov. Z rozhodnutia je zrejmé, že išlo o dva samostatné nároky žalobcov, i keď v podstatnom založené na rovnakom skutkovom základe, preto sa nimi dovolací súd bude v medziach dovolania žalovaných pre vec v podstatnom zaoberať osobitne (výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie).

14. Najvyšší hneď v úvode pripomína, že inštitút neodkladného opatrenia upravuje CSP v § 324 a nasl. ako tzv. osobitný procesný postup, ktorému zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie a súčasťou takejto špecifickej úpravy je jej založenie, okrem iného, i na momente prekvapenia tým, že tomu, voči komu návrh na neodkladné opatrenie smeruje, sa návrh a ďalšie podania doručujú až s rozhodnutím vyhovujúcim návrhu.

15. Cieľom inštitútu neodkladného opatrenia je poskytnúť rýchlu ochranu porušeným alebo ohrozeným právam subjektu, ktorý podal návrh na jeho nariadenie, prípadne eliminovať nepriaznivé následky, ktoré by mohli v priebehu konkrétneho civilného sporového konania nastať. Za týmto účelom zákonodarcia zakotvil zjednodušený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhoduje v lehote 30 dní bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Táto krátka zákonná lehota neumožňuje, aby súd vykonal riadne dokazovanie a nariaďoval pojednávanie. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch. Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené (k tomu sa obdobne vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 04. augusta 2020, sp. zn. III. ÚS 294/2020).

16. Z uvedeného vyplýva, že na konanie a rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné aplikovať všetky zásady kontradiktórneho konania, ktoré sú typické pre sporové konanie. Ani zásada rovnosti strán (ktorú treba vnímať aj v spojení so zásadou kontradiktórnosti a zásadou ústnosti) sa neuplatňuje tak striktne ako v konaní vo veci samej. Sporové strany nemusia v každej časti, či druhu konania súčasne disponovať určitým procesným prostriedkom. V prípade niektorých procesných prostriedkov z ich povahy a účelu vyplýva, že ich uplatnenie má k dispozícii len jedna strana. Záujem na rýchlej a účinnej dočasnej ochrane práv žalobcu má prednosť pred právom žalovaného vyjadriť sa k navrhovaným skutočnostiam. Ochrana žalovaného je daná o. i. zodpovednosťou žalobcu za prípadnú vzniknutú ujmu. Úlohou všeobecného súdu pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení je zistiť na základe dostupných dôkazných prostriedkov najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, a to bez potreby dodržania formalizovaného postupu štandardného procesného dokazovania, a na podklade osvedčených skutočností následne vo veci rozhodnúť. Najvyšší súd

konštatuje, že argumentácia odvolacieho súdu zodpovedá príslušným ustanoveniam CSP týkajúcim sa predpokladov vydania neodkladného opatrenia pre potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami (§ 325 ods. 1 CSP).

17. Vo vzťahu k obom výrokom nariadeného neodkladného opatrenia zároveň platí, že jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je i právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07). Len náležite odôvodnené súdne rozhodnutie sa stáva interpretačným nástrojom súdnej autority k zabezpečeniu spravodlivosti. V tejto súvislosti žalobca v dovolaní namietal, že uznesenie odvolacieho súdu je nesprávne, arbitrárne a nepresvedčivé, lebo argumenty ním zvolené na podporu správnosti záverov súdu prvej inštancie, nevyplyvajú z právnych noriem, ktoré odvolací súd na vec aplikoval.

18. Je potrebné mať ale na pamäti, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, IV. ÚS 324/2011) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (strán sporu) vrátane ich dôvodov a námietok.

19. Žalovaní cez dovoláciu argumentáciu založenú na nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia v podstate prejavili nesúhlas so záverom nižších súdov o osvedčení skutočností dôvodných pre nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Odvolací súd v dôvodoch napadnutého uznesenia vo vzťahu k výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie žalovaným zrozumiteľne a konzistentne vysvetlil osvedčenie všetkých skutočností, ktorými je nariadenie neodkladného opatrenia v tomto posudzovanom výroku I. uznesenia prvoinštančného súdu podmienené. Listiny, z ktorých v procese osvedčovania vychádzal, boli žalovaným známe (boli im preukázateľne doručené spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj samotným uznesením súdu prvej inštancie).

21. Nižšie súdy žalovaným logicky a zrozumiteľne vysvetlili prečo dospeli k záveru, že žalobcovia požiadavkou na odstránenie steny - múru nachádzajúcej sa v nehnuteľnosti žalovaných, konkrétne v mieste, v ktorej prekryla elektromerové rozvážače a určené meradlá, cez ktoré bola zabezpečovaná distribúcia elektriny do jednotlivých bytov žalobcov, uplatnili zjavne oprávnený prostriedok na ochranu svojho práva na zákaz zásahov do užívania vecí v ich vlastníctve cez požiadavku odstránenia trvajúcich následkov zásahu v podobe znemožnenia dodávky elektrickej energie do ich bytov, zamurovaním otvorov v stene ich nehnuteľnosti, ktorých sa nachádzali elektromerové rozvážače a meradlá nevyhnuté pre zabezpečovanie distribúcie elektriny, s následkom sťaženia, obmedzenia, prípadne až znemožnenia predmet svojho vlastníctva riadne užívať (§ 126 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd dovolateľom zreteľne objasnil, čo sa nariadeným neodkladným opatrením sleduje (má sa na mysli výrok I. rozhodnutia prvoinštančného súdu): „... aby sa obnovil taký stav, ako platil pred tým, ako žalovaní svojou stavebnou činnosťou zasiahli do práv žalobcov - v dôsledku zamurovania odberných elektrických zariadení a meradiel, resp. otvorov kde boli umiestnené, keďže teraz nemá distribútor prístup k nim a preto distribúciu elektrickej energie prerušil. Požiadavka na preukázanie skutočností, či žalovaní zamurovali len „holé otvory“, alebo či zamurovali samotné odberné elektrické zariadenia (rozvážače) a meradlá, presahuje možnosti dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Nariadeným neodkladným opatrením sa neukladá žalovaným povinnosť zabezpečiť nové rozvážače a elektromery pre žalobcov, v prípade že sa tieto na pôvodnom mieste už nenachádzajú (a teda ak boli odstránené). V takom prípade si zriadenie nových odberných zariadení a meradiel budú musieť zabezpečiť žalobcovia ako zmluvní partneri dodávateľa energie, čím ale nie je vylúčené uplatnenie prípadných nárokov žalobcov zo zodpovednosti za škodu vzniknutú na odberných elektrických zariadeniach (rozvážačoch) a na

meradlách, či už v rovine civilnoprávnej, alebo trestnoprávnej.", ktorú požiadavku žalobcovia podľa odvolacieho súdu aj dostatočne osvedčili: „... Aj keď v danom prípade žalobcovia vlastnia odberné elektrické zariadenia a sú nájomcami elektromerov umiestnených v inej budove (v Nehnuteľnosti žalovaných), treba v danom prípade na účely posúdenia dôvodnosti nariadeného neodkladného opatrenia prihliadať na osobitné skutkové okolnosti, kedy odberné elektrické zariadenia a meradlá boli zriadené pre všetky byty, tak vo vlastníctve žalobcov ako aj vo vlastníctve žalovaných, na jednom mieste, pretože dnes už samostatné bytové budovy pôvodne tvorili jeden celok (jednu budovu) a teda viacero „domácností“ bolo odberateľom elektriny v jednej spoločnej nehnuteľnosti. Až do nadobudnutia vlastníctva susednej bytovej budovy (súp. č. XXXX) žalovanými v roku 2021, žalobcovia pokojne a nerušené svoje byty v bytovej budove (súp.č. XXXX) užívali, mali nerušený prístup k nim, vrátane dodávky elektrickej energie do týchto bytov. Žalovaní po kúpe predmetných nehnuteľností tento pokojný stav narušili vlastnou stavebnou činnosťou, keď bez ďalšieho (bez akejkoľvek výzvy žalobcom, bez akejkoľvek komunikácie so žalobcami) zamurovali otvory, kde sa nachádzali odberné elektrické zariadenia a meradlá pre byty žalobcov.“ (pozri bod 10.6. odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu). Odvolací súd žalovaným tiež vysvetlil, že: „V prípadnom spore na základe podanej žaloby zo strany žalovaných tak bude riešená otázka, či vzhľadom na právny vznik dvoch samostatných budov (z pôvodnej jednej spoločnej) sú žalobcovia povinní zabezpečiť si zriadenie nových odberných elektrických zariadení a elektromerov vo vlastnej bytovej budove a v tomto konaní potom žalovaní môžu navrhnúť a predkladať dôkazy a vyjadrovať sa aj k dôkazom a tvrdeniam žalobcov.“ (pozri bod 10.6. odôvodnenia napadnutého uznesenia odvolacieho súdu).

22. Dovolací súd tým konštatuje, že v danom prípade odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorými bola žalovaným výrokom I. prvoinštančného uznesenia uložená povinnosť odstrániť stenu - múr nachádzajúci sa v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaných, ktorá prekryla elektromerové rozvážače a určené meradlá, cez ktoré je zabezpečovaná distribúcia elektriny do jednotlivých bytov žalobcov, ktoré sú situované vo vedľajšej nehnuteľnosti v ich vlastníctve má všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o taký prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva žalovaných na spravodlivý proces. Odvolací súd odôvodnil potvrdzujúci výrok svojho rozhodnutia vo vzťahu k výroku I. rozhodnutia prvoinštančného súdu spôsobom zodpovedajúcim zákonu. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania žalovaných, zhrnutie jeho podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, jasne a zrozumiteľne vysvetľuje, prečo v danom prípade zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru o naplnení predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, na zdôraznenie správnosti čoho uviedol aj ďalšie dôvody. Je zrejmé, že odvolací súd pri rozhodovaní prihliadol na princíp opodstatnenosti, efektívnosti i proporcionality inštitútu neodkladného opatrenia. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva rozpornosť, nepresvedčivosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sa vysporadúva s podstatnými rozhodujúcimi skutočnosťami a myšlienkový postup odvolacieho súdu je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené v procese osvedčovania dôvodnosti návrhu žalobcov, ale tiež na právne závery, ktoré prijal (§ 220 ods. 2 CSP).

23. Pokiaľ ide o žalovanými tvrdenú arbitrárnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, podľa ústavného súdu sa svojvôľa (arbitrárnosť) v zásade môže prejavovať v dvoch podobách: ako procesná svojvôľa, teda hrubé alebo opakované porušenie zásadných ustanovení právnych predpisov upravujúcich postup orgánu verejnej moci, alebo ako hmotnoprávna (meritórna) svojvôľa, teda extrémny nesúlad medzi právnym základom pre rozhodovanie vecí a závermi orgánu verejnej moci, ktoré sú vo vzťahu k tomuto právnemu základu neobhájiteľné všeobecne akceptovateľnými výkladovými postupmi (II. ÚS 576/2012). O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06). Arbitrárne rozhodnutie

predstavuje zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces.

24. Žalovaný dôvody arbitrárnosti bližšie nešpecifikovali, preto sa týmto dovolacím dôvodom najvyšší súd bližšie zaoberať ani nemohol (chýbal argument dovolateľov).

25. Rovnako to platí aj pre dovolací argument nevykonateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorý relevantným spôsobom žalovaní v dovolaní bližšie nerozvinuli. Jednoduché namietanie v danej súvislosti, že žiadna stena či múr, ktorá by prekryvala elektromery a rozvádzače neexistuje, v kontexte s východiskovým tvrdením, že v čase keď otvory v stene, v ktorých merače a rozvádzače pôvodne boli, žalovaní zamurovali (vyplnili) sa na tomto mieste už nenachádzali, nemá vplyv na ne/vykonateľnosť petitu ale na posúdenie ne/dôvodnosti návrhu.

26. Najvyšší súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že žalobný petit je neurčitý iba vtedy, ak vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnuté bolo vykonané tak, že nemožno vyvodit', o aké práva a povinnosti ide. Z dovolania žalovaných pritom možno bez pochybnosti vyvodit', že im je zrejmé aký konkrétny stav (ktorý platil pred tým, ako svojou stavebnou činnosťou zasiahli do práv žalobcov) sú povinní podľa výroku I. nariadeného neodkladného opatrenia v prospech žalobcov obnoviť.

27. Dovolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že dovolacie konanie má od účinnosti Civilného sporového poriadku povahu procesu rigoróznejšieho a odborne náročnejšieho typického v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou. Spracovaniu dovolania a celkovej kvalite zastupovania dovolateľa musí advokát nevyhnutne venovať zvýšenú pozornosť. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je teda podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

28. Dovolací súd v krátkosti tiež uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017). Najvyšší súd už dávnejšie dospel k záveru, podľa ktorého realizácia procesných oprávnení sa strane sporu neznemožňuje právnym posúdením (R 54/2012). Na tom zotrúva aj súčasná rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). Ak teda dovolateľ svoju dovoláciu argumentáciu založil výlučne na dovolacom dôvode podľa § 420 písm. f) CSP, nemôže sa v rámci uplatnenia tohto dovolacieho dôvodu úspešne domáhať prieskumu správnosti či nesprávnosti právneho posúdenia, (k tomu por. napr. sp. zn. III. ÚS 219/2024).

29. Berúc do úvahy vyššie uvedené dovolací súd uzatvára, že vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP vo vzťahu k rozhodnutiu výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie v spojení s napadnutým uznesením súdu odvolacieho nezistil, preto je dovolanie žalovaných v danej časti procesne neprípustné, čo je dôvod na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP.

30. Iná situácia nastala v súvislosti s výrokom II. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalovaným nariadené spoločne a nerozdielne umožniť dodávku elektriny do jednotlivých bytov žalobcov. Žalovaní namietajú, že nižšie súdy neuviedli čo konkrétne majú konať, čoho sa zdržať alebo čo majú znášať.

31. V danom prípade najvyšší súd dáva žalovaným za pravdu, že prevzatie požiadavky žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia v znení výroku II. uznesenia prvoinštančného súdu skutočne nezodpovedá jednoznačnej individualizácii žalobcami uplatneného nároku. Z nariadeného neodkladného opatrenia v znení uloženej povinnosti žalovaným „umožniť dodávku elektriny do jednotlivých bytov žalobcov“ naozaj nie je možné vyvodit' o akú konkrétnu povinnosť v danom prípade ide, čo má za následok jeho materiálnu nevykonateľnosť. Povinnosťou nižších súdov bolo o nevykonateľnosti danej

požiadavky žalobcov poučiť, keďže poučovacia povinnosť súdov, ktorá je súčasťou práva na spravodlivý proces aj podľa článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, sa týka aj povinnosti zákonom stanoveným spôsobom naviesť žalobcov k správnej úprave žalobného petitu, vrátane návrhu na vydanie neodkladného opatrenia.

32. Nakoľko dovolací súd uznal prípustnosť a dôvodnosť dovolacej námietky čiastočnej nevykonateľnosti rozhodnutí nižších súdov vyplývajúcej z § 420 písm. f) CSP, tak sa ďalej nezaoberal prípustnosťou a dôvodnosťou ostatných námietok žalovaných týkajúcich sa vady zmätočnosti nielen z dôvodu hospodárnosti ale aj z dôvodu ich predčasnosti. Napriek uvedenému sa javí byť vhodné, aby oba nižšie súdy v rámci nového rozhodnutia primerane reagovali (aj) na tieto žalovanými v dovolaní nastolené právne pripomienky (pokiaľ budú príčinné k nosným právnym dôvodom, pozn.), a to v záujme presvedčivosti a jednoznačnosti svojho rozhodnutia.

33. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd konštatuje, že vzhľadom na procesnoprávne pochybenie už na strane súdu prvej inštancie, ktoré nebolo odstránené ani odvolacím súdom v rámci odvolacieho konania, v dôsledku čoho možno konštatovať, že zo strany oboch nižších súdov došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, dovolaciemu súdu neostala iná možnosť, ako dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie súdu prvej inštancie týkajúce sa výroku I. uznesenia súdu prvej inštancie zrušiť, vrátane závislých výrokoch o náhrade trov konania (§ 449 ods. 1, 2 CSP) a vec v zrušenom rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Vzhľadom na čiastočne zrušujúce rozhodnutie, dovolací súd už nepovažoval za hospodárne rozhodovať o návrhu dovolateľov na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

34. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania (vzhľadom na zrušenie odvolacieho rozsudku len v časti, pozri aj dovolací výrok o trovách konania, pozn.) a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

35. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.